

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. listopadu 2018 v trestní věci obžalovaných Mgr. Bc. D. M., narozeného xxx, bytem xxx, Mgr. K. B., narozené xxx, bytem xxx, J. Š., narozené xxx, bytem xxx, a Ing. J. K., narozeného xxx, bytem xxx, o návrhu státního zástupce VSZ na povolení obnovy řízení ve věci sp. zn. 46 T 8/2015

takto:

Podle § 283 písm. d) tr. řádu **se návrh státního zástupce** na povolení obnovy řízení ze dne 13. 08. 2018 ve věci 46 T 8/2015 **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce VSZ v Praze podal ke zdejšímu soudu dne 17. 8. 2018 návrh na povolení obnovy řízení v neprospěch obžalovaných Mgr. Bc. D. M., Mgr. K. B., J. Š. a Ing. J. K., neboť dle jeho názoru má k dispozici nové důkazy, které mohou změnit původní rozhodnutí zdejšího soudu. Jmenovaní byli rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2017 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 3. 2018, sp. zn. 5 To 66/2017 pravomocně zproštěni obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. VZV 20/2014, neboť nebylo prokázáno, že by se obžalovaní D. M., K. B., J. Š. dopustili zločinu zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a dále zločinu zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. a) odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaní J. K., K. B. a J. Š. byli dále zproštěni obžaloby pro zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. a), písm. b), písm. c) tr. zákoníku v různých formách trestné součinnosti. Státní zástupce odůvodnil svůj návrh na povolení obnovy řízení novými důkazy, které se podařilo získat policejnímu orgánu, a to jednak listinami obsahujícími právní pomoc z Kypru s bankovními informacemi, a dále zvukovými záznamy o sledování osob a věcí pořízenými prostorách advokátní kanceláře Xxx dle § 158d odst. 1, 2, 3 trestního řádu, na adrese xxx, v kanceláři užívané D. M. v období od 28. 5. 2015 do 29. 5. 2016. Spolu s těmito záznamy předložil státní zástupce soudu znalecké posudky z oboru kriminalistika, odvětví fonoskopie, ve kterých znalkyně PhDr. Marie Hes Svobodová Ph.D. provedla úpravu záznamů a ustanovila mluvčí, kteří se na pořízených záznamech vyskytovali.
2. Po vyhodnocení předložených důkazů v rámci veřejného zasedání shledal soud, že návrh státního zástupce na povolení obnovy řízení ve věci sp. zn. 46 T 8/2015 není důvodný, neboť tyto důkazy samy o sobě ani ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve, nemohou odůvodnit jiné rozhodnutí o vině ve vztahu k osobám, v jejichž neprospěch státní zástupce návrh podal (§ 278 odst. 1 trestního řádu).
3. Státní zástupce předložil jako nový důkaz listiny obsahující vyžádanou právní pomoc z Kypru, jejichž obsahem jsou výhradně bankovní informace. Jedná se o dokumenty poskytnuté Laiki Bank, Eurobank EFG a bankou Société Générale. Pokud se jedná o tyto listiny, není soudu po jejich prostudování vůbec zřejmé, jakým způsobem by mohly změnit dříve učiněné zprošťující rozhodnutí ve vztahu k obžalovaným. Konkrétně se jedná o listiny Eurobank EFG, a to

žádost o změnu zákaznických údajů, kartu s podpisovým vzorem P. K., který vyplnil svůj podpisový vzor před D. M., advokátem Xxx v.o.s., dále je zde obsaženo usnesení představenstva Eurobank EFG, týkající se možných dispozic s bankovním účtem, které mohl provádět P. K., několik karet s podpisovým vzorem ve vztahu k dalším osobám, žádost o založení účtu v této bance podanou společností Cokeville Assets, jejímž ředitelem byl P. K., přičemž tato společnost se v bance prezentovala jako společnost poskytující poradenské služby v oblasti developerských činností, zprostředkování nájemních prostorů, akvizice společností a investování do projektů a všeobecným poradenstvím pro management. V rámci žádosti o elektronické bankovníctví je v listinách uvedeno, že oprávněnými osobami v tomto směru jsou P. K. a D. M. samostatně. Dále se zde nacházejí listiny, kterými dokládala společnost Cokeville Assets vznik společnosti a přísežné prohlášení advokátů – společnosti Šachta & Partners v.o.s. o důvěryhodnosti P. K. ze dne 5. 10. 2010. Listiny banky Société Générale obsahují karty s podpisovým vzorem k účtu I. R., ze kterých je zřejmé, že podpisové právo k tomuto účtu měl vedle vlastníka účtu I. R. i obžalovaný D. M., a další oprávněnou osobou byla Andrea M. za použití klíčování. Pokud státní zástupce dovozuje, že když měl D. M. přístup k účtu I. R., podílel se na organizování trestné činnosti, tak jak ji státní zástupce popsal ve své obžalobě, pak soud rozhodně tento názor nesdílí. Obžalovaný D. M. byl jedním advokátů I. R., jako takový dostal důvěru v tom směru, že měl přístup na jeden (nebo i na více) z jeho mnoha bankovních účtů, a z této okolnosti lze těžko dovodit, že se dopouštěl trestné činnosti. Složka dále obsahuje žádost I. R. o otevření účtu u Société Générale a plnou moc udělenou R. A. M. pro jakékoliv úkony vyjmenované v plné moci ve vztahu k bance Société Générale. Z výpisu účtu u banky Société Générale I. R. za období od 1. 10. 2007 do 3. 5. 2013 je patrné, že na tento účet přicházely různé platby od různých společností, mimo jiné i od společnosti Cokeville Assets, ale z tohoto účtu i různé platby odcházely. Příchozí platby jsou například od společností Souček, Earnway, Gold Leaf, případně od osob, které nelze dle čísla účtu, ani názvu ztotožnit. Rozhodně se však nejedná o účet, na který by chodily pouze platby společnosti Cokeville Assets, aby bylo možno uzavřít, že společnost Cokeville Assets byla pouhou „průtokovou“ společností, skrz kterou plynuly finanční prostředky ve směru k I. R.. Na listině nazvané balíček pro založení účtu v bance Société Générale jsou uvedeni jako zástupci oprávněné osoby ve vztahu k bankovnímu účtu D. M. a K. B., přičemž jednájí zastoupení společnosti Genova International Inc. se sídlem v Panama City. Jako svědci jejich podpisu jsou uvedeni Daniel K. a J. K.. Dále je J. K. uveden jako svědek podpisu K. B. na listině nazvané prohlášení učiněné nominovanou a představující osobou, kdy F. U. jako vlastník společnosti Genova International Inc. uvádí jako nominovanou osobu K. B., která se podepisuje v přítomnosti J. K.. Shora uvedené informace ve vztahu k obžalovanému K. nijak nemění již opakovaně vyslovený názor soudu o jeho roli ve společnosti Peskim. Listiny, na kterých je obžalovaný K. uveden jako osoba přítomná podpisu oprávněných osob, neprokazují, že by měl on sám nějakou výkonnou pravomoc. Konečně jsou v rámci právní pomoci z Kypru obsaženy listiny Laiki bank týkající se e-bankingu, kde je jako autorizovaný uživatel vlastníka účtu společnosti Kyrenia GmbH uvedena společnost Šachta & Partners v.o.s. zastoupená D. M., u jehož osobních údajů je uvedena jako kontaktní e-mailová adresa xxx. Dále je e-mail obžalovaného K. je uveden na dokumentu nazvaném žádost o automatickou e-mailovou notifikaci. Z této listiny vyplývá, že byla podána společností Kyrenia, která žádá banku o automatickou e-mailovou notifikaci o příchozích platebních a odchozích platebních příkazech, kdy tato notifikace měla být prováděna právě na e-mail obžalovaného K.. Obsahem tohoto dokumentu je zároveň upozornění, že tato e-mailová notifikace nepředstavuje potvrzení o provedení příchozího nebo odchozího platebního příkazu, ale představuje pouze upozornění na zmíněnou transakci. Pokud tedy státní zástupce dovozuje z těchto listin, že J. K. měl ve společnosti Peskim pravomoc, které by mu umožňovaly samostatně rozhodovat o tom, odkud a kam budou zaslány finanční prostředky, pak dle názoru soudu to rozhodně z předložených listin nevyplývá. Ba naopak je zřejmé, že obžalovaný K. ve společnosti Peskim

byl řadovým finančním analytikem, stejně jako jiní pracovníci např. svědek K. a další, a v rámci této pracovní činnosti mu např. byla zaslána upozornění banky o finančních transakcích. Oprávněnou osobou o čemkoliv rozhodovat v žádném případě nebyl on sám, ale vždy jiná osoba uvedená v příslušných dokumentech, konkrétně dle předložené bankovní dokumentace, se nejčastěji jednalo o osobu D. M..

4. Dále se soud zabýval zvukovými záznamy pořízenými kanceláří obžalovaného D. M. v prostorách AK Xxx v období od 28. 5. 2015 do 29. 5. 2016. V prvé řadě si soud vyžádal příslušné spisy soudu, který rozhodnutí o povolení ke sledování osob a věcí vydal. Státní zástupce VSZ podal žádost o povolení ke sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního řádu u Okresního soudu pro Prahu západ dne 28. 5. 2015 a odůvodnil ji podezřením, že se osoby I. R., P. K., M. D., D. M., K. B., M. S. a M.N. dopouští různorodé závažné hospodářské trestné činnosti. Z obsahu odůvodnění žádosti státního zástupce vyplývá, že zde uvádí okolnosti, které zjistil v rámci trestního řízení vedeného jednak v tzv. kauze Oleo Chemical (sp. zn. 46 T 8/2015), a dále v tzv. kauze Jízdenky Dopravního podniku hl. m. Prahy (sp. zn. 47 T 7/2017). V rámci své argumentace státní zástupce vychází zejména z výpovědi obžalovaného Ing. K., dále uvádí, že činnost advokátní kanceláře Xxx je pouze fiktivní a že žádnou advokátní činnost neprovozuje, neboť zásilky z/do ní směřující obsahovaly vesměs podklady k peněžním transakcím a tokům nasvědčující tomu, že tam dochází k legalizaci výnosů z trestné činnosti. Spolu s žádostí o povolení prostorových odposlechů podal státní zástupce tamnímu soudu celkem 5 svazků spisového materiálu. Soudce Okresního soudu pro Prahu západ vydává ještě téhož dne, tj. 28. 5. 2015 povolení ke sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního řádu, sp. zn. 33 Nt 2013/2015, a to konkrétně kanceláře užívané advokáty D. M. a K. B. ve spol. Xxx, , na dobu 6 měsíců, tj. od 28. května 2015 do 28. listopadu 2015. Povolení ke sledování osob a věcí bylo vydáno příslušným soudem, postup byl formálně souladný s tehdy platnými právními předpisy, ve spojení s následně vydaným stanoviskem Ústavního soudu Pl. ÚS 4/14 ze dne 19. 4. 2016. Státní zástupce vycházel při podání žádosti ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, který byl vyhotoven policejním orgánem v Praze dne 28. 1. 2015, pod č. j.: ÚOOZ - 439/TČ - 2015. Je třeba dát za pravdu obhajobě v tom směru, že rozhodnutí Okresního soudu pro Prahu západ o povolení ke sledování osob a věcí na základě návrhu státního zástupce téměř doslova kopíruje odůvodnění, které státní zástupce ve své žádosti uvedl. Na straně druhé je v této souvislosti třeba uvést, že možnosti soudu rozhodujícího v přípravném řízení dopodrobna přezkoumat a vyhodnotit spisový materiál, který je mu s žádostí předkládán, jsou omezené, zejména pokud má nastudovat více svazkový materiál a vydat rozhodnutí v řádu hodin, maximálně několika dnů. Proto dochází k tomu, že soudy vycházejí z odůvodnění státního zástupce, neboť pod časovým tlakem nejsou schopny zaujmout a vyslovit svou vlastní, širěji pojatou argumentaci k předkládané věci. To ale ještě neznamená, že soud spis nenastudoval a vydává povolení automaticky dle jakékoliv žádosti státního zástupce. Záleží na zodpovědnosti každého soudce, jakým způsobem se k návrhu státního zástupce postaví a jakým způsobem své rozhodnutí odůvodní. Z dnešního pohledu je ale obtížné rozlišit, zda si soud pouze tzv. zjednodušil práci a uvedl do odůvodnění téměř totéž, co státní zástupce, nebo zda na základě studia spisového materiálu dospěl k zcela stejným závěrům.
5. Následně dne 20. 11. 2015 podává státní zástupce VSZ příslušnému soudu žádost o prodloužení povolení ke sledování osob a věcí v AK D. M. a K. B., a to na dobu od 29. 11. 2015 do 29. 5. 2016, tj. opět na dobu šesti měsíců. Svou žádost státní zástupce odůvodnil nejen informacemi, které měl k dispozici ze dvou kauz, které v přípravném řízení dozoroval (Oleo Chemical a Jízdenky DPP), ale rozšířil ji o další skutečnosti týkající se podezřelých převodů pozemků v oblasti Prahy Hodkoviček, přičemž podrobně popisuje obchodní transakce, které jej vedou k závěru, že se podezřelé osoby dopouští legalizace výnosů z trestné

činnosti, případně jiné trestné činnosti. Dne 25. 11. 2015 vydal Okresní soud pro Prahu západ pod sp. zn. 33 Nt 2026/2015 povolení ke sledování osob a věcí dle § 158d odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. řádu v AK D. M. a K. B. navazující na předchozí povolení, a to na dobu šesti měsíců - od 29. listopadu 2015 do 29. května 2016. O obsahu odůvodnění tohoto povolení soudu rozhodujícího v přípravném řízení lze uvést totéž, co o předchozím rozhodnutí. Z tohoto pohledu nelze shora citovaná soudní rozhodnutí o povolení ke sledování osob a věcí, respektive o prodloužení tohoto sledování v AK D. M. a K. B. považovat z formálního hlediska za nezákonná, a to zejména proto, že se podezření státního zástupce ukázala jako oprávněná a bylo na jejich podkladě zahájeno trestní stíhání proti D. M. a F. Ú. usnesením policejního orgánu NCOZ ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. NCOZ-6482/TC-2017-417501-PRI-N, a to pro trestný čin zkrácení daně poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku spáchaného ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, kterého se měli dopustit jednáním již zčásti popsáním v žádosti o prodloužení povolení ke sledování osob a věcí tím, že měli zkrátit daň z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2015 o částku ve výši nejméně 38 milionů korun. Pokud tedy státní zástupce dospěl na základě dozorování jiných trestních kauz k závěru, že se D. M., případně další osoby, dopustili další trestné činnosti a z tohoto důvodu bylo i postupováno tak, že podle § 158 odst. 3 trestního řádu byl vydán záznam o zahájení úkonů dalšího trestního řízení, na základě čehož podal příslušnému soudu žádost o povolení ke sledování osob a věcí, která byla následně realizována policejním orgánem, je zřejmé, že se jednalo o postup zákonný, přičemž jeho výsledkem bylo zahájení trestního stíhání proti dvěma osobám, které v současné době nadále probíhá. Za této situace nemůže zdejší soud konstatovat, že sledování osob a věcí spočívající v nasazení prostorových odposlechů v AK D. M. bylo povoleno nezákonně.

6. Na straně druhé je ale pochopitelné rozhořčení obžalovaných, kteří teprve ex post zjistili, že v době, kdy u zdejšího soudu probíhalo hlavní líčení, zahájené dne 18. 11. 2015, byla AK D. M. a K. B. policejním orgánem odposlouchávána. Přičemž hlavní líčení bylo zdejším soudem vedeno i v průběhu celého roku 2016 a rozsudek byl vyhlášen dne 10. 2. 2017. Státní zástupce, který se celého hlavního líčení osobně účastnil, velmi dobře věděl, že obžalovaní, proti kterým sedí v jednacím síni, jsou odposloucháváni, což je situace poměrně nestandardní. Avšak vzhledem k podezření státního zástupce o páchaní další trestné činnosti, nelze označit tento postup za nelegální, nebo za porušující rovnost zbraní ve smyslu ústavněprávním, protože státní zástupce má ze zákona povinnost stíhat každý trestný čin, o kterém se dozví (§ 2 odst. 3 tr. řádu). Přestože tedy nedošlo přímo k nezákonnému postupu, určité zvýhodnění státnímu zástupci pořízené prostorové odposlechy zcela jistě přinesly, protože se s nimi mohl seznámit nejpozději v lednu roku 2018, tedy ještě před řízením u odvolacího soudu v této věci.
7. V rámci trestního řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 46 T 8/2015 jsou pořízené odposlechy důkazem novým, dříve neznámým, Městský soud v Praze se jím proto musel zabývat. Nicméně je otázkou, proč státní zástupce odposlechy nepoužil již v odvolacím řízení u Vrchního soudu v Praze konaného 22. 3. 2018., neboť přepisy odposlechů měl k dispozici, když bylo na jejich základě a s jeho vědomím zahájeno dne 16. 1. 2018 proti D. M. nové trestní stíhání. Pokud se jedná o samotný obsah odposlechů pořízených při sledování osob a věcí v kanceláři D. M. uvádí soud následující. Na převážné většině rozhovorů je zachycen D. M. spolu s P. K., pouze v jednom hovoru je zachycena K. B., v jednom krátkém úryvku je zachycen i Petr M.. Všechny zájmové odposlechy byly v rámci veřejného zasedání přehrány a bylo zjištěno, že jejich obsahem jsou zejména rozhovory D. M. s P. K., kteří koncipují plán obhajoby, kterou následně použijí v rámci řízení u zdejšího soudu. Vzhledem k době, kdy byly odposlechy pořizovány, je to celkem pochopitelné, neboť státní zástupce VSZ podal obžalobu na všechny obžalované u zdejšího soudu v kauze Oleo Chemical dne 8. 6. 2015, hlavní líčení bylo zahájeno 18. 11. 2015 a po celou tuto dobu byly odposlechy v kanceláři D. M. instalovány. Rozhovory, které jsou na odposleších zaznamenány, státní zástupce ve svém

návrhu na povolení obnovy řízení interpretuje a přímo uvádí, co z nich sám dovozuje, přičemž je přesvědčen, že pořízené odposlechy jsou důkazem o tom, že měli být společně s již odsouzenými M. U., K. J., R. K. a P. K. uznáni vinnými i D. M., K. B., J. Š. a J. K.. Státní zástupce uvádí, že to byl D. M. a K. B., kteří zosnovali fiktivní obchodní případ mezi Oleo Chemical a Cokeville Assets za asistence zaměstnanců společnosti Peskim, dále D. Thomy, J. Valtra a I. R., přičemž spolupracovali i s J. Š., J. K. a P. M., kdy jako nastrčenou osobu využili P. K.. Dále uvádí, že D. M. měl vůči bankám, a nejméně k účtu I. R. a společnosti Cokeville Assets stejná oprávnění jako jejich domnělí vlastníci. K tomu soud uvádí, že tato skutečnost ale ještě nesvědčí o tom, že by D. M. zosnoval obchodní případ Oleo Chemical versus Cokeville Assets. V rámci původního řízení bylo prokázáno, že společnost Cokeville Assets byla právně zastoupena AK Šachta & Partners, v čele s D. M. a K. B.. Za této situace soud nespatřuje nic nestandardního ani nezákonného na tom, pokud má advokát současně dispoziční oprávnění k bankovnímu účtu společnosti nebo osoby, kterou zastupuje. Z rozhovorů, které vedli v advokátní kanceláři D. M. a P. K. rozhodně není patrné, že by se P. K. bifloval, co má uvádět u soudu, jak uváděl státní zástupce. Oba muži hovoří o případu, o obsahu podané obžaloby, probírají, jak vypovídat, a co před soudem uvádět, či nikoliv. Pokud státní zástupce uvádí, že z přehraných odposlechů vyplývá, že obhajoba obžalovaných byla lživá, a jako takovou ji následně obžalovaní v rámci hlavního líčení použili, pak k tomu soud uvádí, že výpověď JUDr. P. K. jako nevěrohodnou také vyhodnotil, a tento byl spolu s dalšími obžalovanými pravomocně odsouzen a nyní se nachází ve výkonu trestu odnětí svobody. Jen těžko lze ale na základě předložených odposlechů dospět k závěru o vině u dalších obžalovaných, zejména D. M., natož u K. B., J. Š. nebo J. K.. D. M., povoláním advokát, který zastupoval Cokeville Assets, samozřejmě měl o případu více informací než kdokoliv jiný, obsah odposlechů ale rozhodně není novým důkazem o tom, že by se sám dopouštěl trestné činnosti, která mu byla kladena státním zástupcem za vinu v rámci původního řízení, tj. že by organizoval trestnou činnost páchanou v rámci společnosti Oleo Chemical, jejíž zástupci platili za fiktivní poradenství JUDr. P. K. a jeho společnosti Cokeville Assets, a že by se stejným způsobem podílel i na krácení daní ve společnosti Oleo Chemical. Pokud se jedná o K. B. a její údajnou práci na „dopracování příběhu“, pak je třeba uvést, že lze očekávat, že v rámci trestního řízení v tak skutkově a právně složité věci, se budou jednotliví obžalovaní na svou obhajobu před soudem připravovat. A ať už se jejich příprava obhajoby nazývá jakkoliv, jedná se o jejich zákonné právo. Osoby obžalovaných J. Š. a J. K. jsou v odposleších zmíněné pouze okrajově. Ve vztahu k J. Š. je pouze řešen jakýsi její blízký (snad intimní?) vztah k osobě J. Valtra, což je ale záležitost, která je pro podstatu trestní věci zcela irelevantní. Ve vztahu k osobě J. K. jsou pak řešeny záležitosti, které byly následně opakovaně zmiňovány i u soudu, jako např. jeho nevěrohodnost, otázka zdrojů, ze kterých čerpal atp. Státní zástupce si vybírá a interpretuje z odposlechů pouze určité pasáže, které se mu hodí, a z nich dovozuje závěry, které konvenují s jeho pohledem na věc ve smyslu podané obžaloby. Některé pasáže naopak ponechává zcela bez povšimnutí, například tu, která se týká listiny Odsouhlasený výpočet odměny poradce, o které v odposleších D. M. s P. K. rovněž hovoří, a stejně jako v hlavním líčení uvádějí, že ji I. R. nikdy nepodepsal, spekuluje o tom, že se může jednat o podvrh policie vzhledem k tomu, kde byla údajně nalezena atp. Státní zástupce dále např. z tvrzení D. M. o tom, že všechno platí, a proto chce o všem vědět, dovozuje, že celou trestnou činnost také organizuje. K tomuto závěru skutečně na základě takového prohlášení nelze bez pochybností dospět, a konkrétně toto prohlášení se navíc dle souvislostí týkalo nejspíše trestního řízení Jízdenky DPP, a nikoliv řízení s Oleo Chemical. Státní zástupce dále uvádí, že jedním z tzv. zahraničních projektů má být obchodní případ - prodej Škoda Transportation, což nemůže být ve světle smlouvy uzavřené mezi I. R. a Cokeville Assets z roku 2006 smlouva, z níž by mohlo být plněno I. R.. Soudu není zřejmé, proč je vůbec tato záležitost zmiňována, jak souvisí Škoda Transportation s trestní věcí Oleo Chemical, resp. jak je

relevantní k osobám dotčených osob, u nichž se státní zástupce domáhá povolení obnovy řízení.

8. Státní zástupce se domáhá toho, aby soud na základě předložených prostorových odposlechů, zcela přehodnotil rozsáhlé dokazování, které bylo provedeno v průběhu mnoha jednacích dní při hlavním líčení, a se kterým se ostatně ztotožnil i soud odvolací. Povolení obnovy řízení je ale zcela mimořádným způsobem, jak může být zasaženo do právní moci již vydaného soudního rozhodnutí. Státní zástupce předložil důkazy, kterými se soud pečlivě zabýval, avšak nedospěl k závěru, že by tyto důkazy, byť se jednalo o důkazy nové a soudu dříve neznámé, mohly změnit dříve vydané rozhodnutí, kterým byli obžalovaní D. M., K. B., J. Š. a J. K. zproštěni obžaloby. Pokud státní zástupce v rámci svého závěrečného návrhu citoval pasáže rozsudku zdejšího soudu ze dne 10. 2. 2017, které komparoval s provedenými odposlechy v AK D. M., předestíral soudu své hodnocení důkazů a dožadoval se, aby soud zaujal jiné stanovisko k rozhodnutí o vině, resp. nevině dotčených osob, pak soud uzavírá, že je přesvědčen o tom, že rozhovory, které vedl D. M. převážně s P. K., byly pouhou přípravu obhajoby na řízení před soudem, jehož zahájení obžalovaní očekávali v nejbližších dnech, kdy rozebírali důkazní situaci, a to, jak při hlavním líčení budou, či nebudou vypovídat. Příprava obhajoby, ať už se jedná o obhajobu, která se zakládá na pravdě, je zčásti smyšlená, nebo zcela lživá, rozhodně není důkazem o páchání trestné činnosti obžalovanými. Obžalovaní se v rámci trestního řízení mohou hájit způsobem, jaký uznají za vhodné, mají právo nevypovídat, mají právo vypovídat tak, aby si neuškodili, mohou dokonce lhát. V rámci procesních předpisů existuje pouze jedno jediné omezení, a to, že svou výpověď nesmí křivě obvinít jinou osobu z trestného činu. Osoba obžalovaného má v trestním řízení do určité míry privilegované postavení, jeho právo na obhajobu musí být za každých okolností respektováno. Obžalovaný má zcela odlišné postavení než svědek, který je povinen před soudem vypovídat pravdivě, jinak se vystavuje nebezpečí trestního stíhání. Sám státní zástupce ve svém návrhu na povolení obnovy řízení uvádí, že předkládá soudu důkaz o tom, že obžalovaní koncipovali a následně prezentovali soudu smyšlenou a lživou obhajobu a na základě toho požaduje, aby soud změnil své původní rozhodnutí. Státní zástupce tedy sám připouští, že to, co soudu předkládá, je jen jejich příprava na budoucí obhajobu, která je lživá, a tím pádem dle jeho názoru svědčí o vině dotčených obžalovaných. S tímto názorem se však soud s poukazem na výše uvedené ztotožnit nemohl, záznam rozhovorů o tom, jak se obžalovaní budou hájit před soudem, rozhodně není důkazem o tom, že se dopustili trestné činnosti, kterou jim státní zástupce kladl za vinu. Je naivní představou státního zástupce, pokud se domnívá, že se obžalovaní na řízení před soudem nepřipravují, obzvláště jedná-li se o trestní věc týkající se sofistikované hospodářské trestné činnosti, ve které figuruje mnoho obžalovaných, svědků, znalců a spisový materiál čítá tisíce stran textu.
9. Soud proto uzavírá, že neshledal návrh státního zástupce na povolení obnovy řízení v neprospěch obžalovaných D. M., K. B., J. Š. a J. K. důvodným, a proto jej podle § 283 písm. d) trestního řádu zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost **do 3 (tří) dnů** ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.

Praha 6. listopadu 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová

JUDr. Kateřina Radková
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miroslava Pechová